



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. prosince 2020 ve věci obžalovaných [redacted] narozeného [redacted] [redacted] narozené [redacted] [redacted] narozené [redacted] odvolání všech obžalovaných a odvolání **poškozených** [redacted] narozené [redacted] [redacted] narozené [redacted] a [redacted] narozené [redacted] podaná proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 25. srpna 2020, č. j. 63 T 10/2020-1247

a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu podaných odvolání poškozených [redacted] [redacted] a [redacted] **zrušuje** pouze ve výrocích jimiž bylo rozhodnuto o jimi uplatněných nárocích.

Podle § 259 odst. 3, 4 tr. ř. se **znovu rozhoduje** tak, že

podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému [redacted] ukládá povinnost nahradit nezletilé [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [redacted] Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaným [redacted] a [redacted] ukládá povinnost nahradit společně a nerozdílně nezletilé poškozené [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] [redacted] nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [redacted] Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, který činí 8,25% ročně z částky [redacted] Kč od 21. 8. 2020 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaným [redacted] [redacted] a [redacted] ukládá povinnost nahradit společně a nerozdílně nezletilé poškozené [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] [redacted] nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [redacted] Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, který činí 8,25% ročně z částky [redacted] Kč od 21. 8. 2020 do zaplacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se nezletilé poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] odkazují se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] **zamítají.**

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. **Napadeným rozsudkem** byli obžalovaní [REDAKCE] narozený [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE], [REDAKCE] narozená [REDAKCE] uznáni vinnými, a to [REDAKCE] pod bodem 1) zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, pod bodem 2) zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 3) zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 4A) a 4B) zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 5) přípravy zločinu znásilnění podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, obžalovaná [REDAKCE] pod bodem 6) návodu ke zločinu obchodování s lidmi podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku k § 168 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pomoci ke zločinu znásilnění podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 7) přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a obžalovaná [REDAKCE] pod bodem 8) zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a pomoci ke zločinu znásilnění podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měli dopustit tím, že

obžalovaný [REDAKCE]

1) přesně nezjištěného dne během období let 2013 až 2014 v [REDAKCE] bytu na adrese [REDAKCE] čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] pro svoje sexuální uspokojení poškozenou nezletilou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] jejíž věk znal a měl ji její matkou svěřenu jako dlouholetý rodinný známý ke hlídání, ke které si přilehl a po rozepnutí jejího pyžama, po dobu nejméně půl minuty hladil prsty ruky na přirození,

2) přesně nezjištěného dne v období let 2015 až 2016 během společné procházky v okolí [REDAKCE] v [REDAKCE] čp. [REDAKCE] okres [REDAKCE] v přítomnosti spoluobžalované [REDAKCE] poškozeného nezletilého [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] jehož věk znal, zneužívaje toho, že pro svůj nízký věk nebyl vůbec schopen se mu účinně bránit, pro svoje sexuální uspokojení, osahával na obnaženém přirození a nad jeho tělem onanoval,

3) přesně nezjištěného dne ke [REDAKCE] roku 2016 v [REDAKCE] v bytě č. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] čp. [REDAKCE] okres [REDAKCE] k poškozené nezletilé [REDAKCE] narozené [REDAKCE] jejíž věk znal, přisedl na gauč v době, kdy sledovala v televizi pohádku, a pro svoje sexuální uspokojení, zneužívaje toho, že pro svůj nízký věk a neznalost sexuální problematiky nechápala smysl jeho jednání a nebyla si vědoma jeho protiprávnosti a zároveň neměla důvod a ani neuměla se mu účinně bránit, ji pod dekou hladil přes s největší pravděpodobností ještě nesvlečené

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

pyžamové kalhoty na přirození, a přesvědčil ji k tomu, aby mu rukou třela penis do doby, než je přistihla spoluobžalovaná [REDACTED]

4A) v přesně nezjištěné dny v období nejméně od [REDACTED] roku 2017 do dne [REDACTED] 2019 v místech jejich [REDACTED] v okrese [REDACTED] naposledy na adrese [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] pro vlastní sexuální uspokojení svou dcerou poškozenou nezletilou [REDACTED] narozenou [REDACTED] jejíž věk znal, vědom si její neschopnosti se mu z důvodu jejího nízkého věku účinně bránit, čímž zneužil její bezbrannosti, opakovaně, v nejméně 30 případech, přiměl k různým formám pohlavního styku, když ji po úplném nebo částečném vysvěcení hladil na prsou a genitálu, rukou její genitál osahával a olizoval, až do vyvrcholení svůj obnažený penis třel o její genitál nebo mezi hýžděmi, nad jejím obnaženým tělem masturboval až do vyvrcholení, a také jí svůj penis zaváděl do úst a nechával si jej třít její rukou a pusinkovat,

4B) v přesně nezjištěné dny v období nejméně od [REDACTED] roku 2017 do počátku měsíce [REDACTED] 2019 v bytě na adrese [REDACTED] v [REDACTED] opakovaně, v nejméně 40 případech, pro vlastní sexuální uspokojení zrealizoval různé formy pohlavního styku s poškozenou nezletilou [REDACTED] narozenou [REDACTED] jejíž nízký věk znal a byl si plně vědom, že se mu proto nebude vůbec schopna účinně bránit, čímž zneužil její bezbrannosti, a to vždy poté, co mu ji k tomu účelu ve všech případech, v některých případech za úplatu od 100 do 200 Kč, poskytla její matka spoluobžalovaná [REDACTED] přičemž poškozenou po úplném nebo částečném vysvěcení rukama hladil v oblasti prsou a genitálu, její genitál olizoval, až do vyvrcholení svůj obnažený penis třel o její genitál nebo mezi jejími hýžděmi a přirážel jej k jejímu análnímu otvoru, ač u toho plakala, v některých případech ji přiměl, aby mu jeho penis olizovala a vkládal ji penis do úst, přičemž v případech, ve kterých se mu snažila uhýbat, ji k tomu přiměl využitím své fyzické převahy, kterou využil k pevnému uchopení její hlavy, aby už neměla možnost hlavou uhnout, také si od ní nechával penis třít rukou nebo nad jejím obnaženým tělem masturboval, to vše zpravidla až do vyvrcholení,

5) v přesně nezjištěné dny v průběhu měsíce [REDACTED] a [REDACTED] 2018 se z místa bydliště na adrese [REDACTED] čp. [REDACTED] v [REDACTED] prostřednictvím messengerové chatové komunikace snažil bezvýsledně přesvědčit [REDACTED] aby mu za účelem sexuálního uspokojení poskytla k pohlavnímu styku svého syna poškozeného nezletilého [REDACTED] narozeného [REDACTED] jehož věk znal, kterému zamýšlel nejméně tzv. honit přirození, vědom si, že se mu pro svůj nízký věk nebude schopen účinně bránit,

obžalovaná [REDACTED] [REDACTED] roku 2017 na žádost spoluobžalovaného [REDACTED] přesvědčila spoluobžalovanou [REDACTED] tehdy bytem na adrese [REDACTED] v [REDACTED] aby její dceru poškozenou nezletilou [REDACTED] narozenou [REDACTED] jejíž věk znala, spoluobžalovanému [REDACTED] opakovaně poskytla k realizaci různých forem pohlavního styku s ní, vědoma si, že poškozená se vzhledem ke svému nízkému věku nebude schopna spoluobžalovanému [REDACTED] účinně bránit a on s ní bude chtít provádět obdobné sexuální praktiky spočívající minimálně v olizování jejího genitálu a jeho dráždění penisem, které doma uskutečňoval na vlastní dceři, přičemž některým pohlavním stykům spoluobžalovaného [REDACTED] s nezletilou [REDACTED] byla následně v období let 2017 až 2019, zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

pokud opět možnost pohlavního styku obžalovaného [redacted] s nezletilou [redacted] se spoluobžalovanou [redacted] domluvila, opakovaně přítomna, 7) v období od [redacted] 2018 do [redacted] 2019 za použití mobilního telefonu zn. [redacted] zhotovila a přes aplikaci Messenger poslala spoluobžalovanému [redacted] pro účely jeho sexuálního uspokojení nejméně 10 souborů obsahujících snímky mající charakter tzv. dětské pornografie, tedy nahé děti v různých polohách a činnostech předvádějících pohlavní orgány, k jejichž zhotovení zneužila mj. v místě tehdejšího bydliště na adrese [redacted] v [redacted] vlastní dceru nezletilou [redacted] narozenou [redacted] na adrese [redacted] v [redacted] nezletilou [redacted] narozenou [redacted] na adrese [redacted] v [redacted] nezletilého [redacted] narozeného [redacted] a na adrese [redacted] nezletilého [redacted] narozeného [redacted] kdy věk všech poškozených znala, přičemž ohledně dcery nezletilé [redacted] tak během uvedeného období učinila opakovaně primárně za účelem, aby spoluobžalovaného [redacted] přiměla k příchodu domů s vědomím, že pak by mohl mít pohlavní styk nejen s nezletilou [redacted], ale i s ní, protože o ni samotnou postupně ztrácel sexuální zájem, čímž poškozenou dceru ve vlastním sebestředném zájmu v rozporu se svými povinnostmi vyplývajícími z její rodičovské odpovědnosti opakovaně ohrozila ohledně jejího citového a mravního vývoje,

obžalovaná [redacted] 8) v přesně nezjištěné dny od [redacted] roku 2017 do počátku měsíce [redacted] 2019 v místě bydliště na adrese [redacted] v [redacted] umožnila spoluobžalovanému [redacted] aby s její dcerou poškozenou nezletilou [redacted] narozenou [redacted] jejíhož nízkého věku a neschopnosti se mu účinně bránit si byla plně vědoma, měl pohlavní styk včetně orálních a masturbačních sexuálních praktik, a to nejméně ve 40 případech, při kterých byla sama několikrát přítomna a v několika případech za to od spoluobžalovaného [redacted] přijala úplatu od 100 do 200 Kč.

2. Za výše uvedené jednání byl odsouzen obžalovaný [redacted] k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání devíti let, kdy pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále bylo u tohoto obžalovaného rozhodnuto o propadnutí věci, a to mobilního telefonu včetně SIM karty. Zároveň bylo rozhodnuto o ochranném opatření, kdy mu bylo uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě. Obžalovaná [redacted] byl uloženo úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let, pro výkon tohoto trestu byla zařazena do věznice s ostrahou. Dále bylo u ní rozhodnuto o propadnutí věci, a to mobilního telefonu včetně SIM karty a paměťové micro SD karty. Obžalovaný [redacted] byl uloženo úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti let, kdy pro výkon tohoto trestu byla zařazena do věznice s ostrahou. Dále jí byl uloženo trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu včetně SIM karty a paměťové micro SD karty. Zároveň bylo rozhodnuto o zabránění věci, a to konkrétně zabránění stolního počítače značky [redacted] s napájecím kabelem a značky [redacted].
3. Pokud se jedná o náhradu škody, byla obžalovanému [redacted] uložena povinnost nahradit nezletilým poškozeným [redacted] nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč, [redacted] nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč, [redacted] nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč. Dále bylo rozhodnuto tak, že byla uložena povinnost obžalovaným [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

██████████ a ██████████ nahradit společně a nerozdílně poškozené ██████████ nemajetkovou újmu ve výši ██████████ Kč. Zároveň bylo rozhodnuto také o tom, že **všichni tři obžalovaní** jsou povinni nahradit společně a nerozdílně nezletilé poškozené ██████████ nemajetkovou újmu ve výši ██████████ Kč a pokud se jedná o nezletilé poškozené ██████████ a ██████████ tyto byly odkázány se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti výše uvedenému rozsudku podal v zákonné lhůtě prostřednictvím svého **odvolání obžalovaný** ██████████ Obžalovaný uvedl ve svém odvolání, že formálně setrvává na svém odvolání do viny v případech skutků uvedených v odsuzujícím rozhodnutí pod body 1), 2), 3) a 5), kdy má za to, že základním důkazem o jeho vině v případech těchto skutků je výpověď obžalované ██████████ kdy i podle znalkyně není pravdomluvná, s realitou zachází libovolně, na svoji obranu použije čehokoliv, co v tu chvíli považuje za nutné včetně toho, že se velmi rychle odpoutá od partnera, kterého už nepotřebuje, když ji nemůže do budoucna poskytovat pevnost a ochranu. Dále uvedla, že v rámci obranných kompenzačních mechanismů může zkreslovat skutečnosti, což nijak nevyloučila. Toto hodnocení znalkyně dle obžalovaného zcela odpovídá průběhu trestního řízení, kdy obžalovaná ██████████ svoji vlastní aktivnější roli v případě jeho protiprávních sexuálních aktivit ve vztahu k dětem připouští až v okamžiku, když jsou jí v rámci jejího opětovného výsledku v procesním postavení obviněné předestřeny konkrétní zprávy z jejich vzájemné messengerové komunikace. Obžalovaný si je vědom, že usvědčující výpověď obžalované je v případě některých uvedených skutků podporována dalšími důkazy, jak je to podrobně popsáno v odůvodnění rozsudku krajského soudu. Přesto žádá odvolací soud, aby přezkoumal, zda bylo při hodnocení důkazů postupováno podle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, kdy má za to, že minimálně ve skutku pod bodem 3) to respektováno nebylo. V případě skutků pod body 4A) a 4B) má za to, že krajský soud upravil počet dílčích útoků, a to nekoresponduje s provedeným dokazováním. Přesto krajský soud uvedl shora uvedené počty, aniž by pro konkrétní minimální počet dílčích útoků byl proveden jednoznačný důkaz. Obžalovaný dále poukazuje na právní kvalifikaci zejména pod bodem 5) rozsudku, kdy má za to, že příprava zločinu znásilnění v tomto případě nezahrnuje formální znaky skutkových podstat trestných činů, když řadu z těchto skutků je nutno vykládat pouze s ustálenou rozhodovací praxí soudů, byť odůvodnění napadeného rozsudku poukazuje na tuto judikaturu, ale přesto žádá o přezkoumání z hlediska správnosti použité právní kvalifikace. Obžalovaný zdůrazňuje, že jeho zásadní odvolací námitky směřují do výroku o trestu, kdy má za to, že mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest, a to i přesto, že si je vědom mimořádně vysoké společenské škodlivosti jeho jednání, ale má za to, že tato škodlivost se již odráží v trestní sazbě. Má za to, že mu nebyla přiznána polehčující okolnost vedení řádného života před spácháním trestných činů, kdy byl zaměstnán, pečoval o své dva syny, kteří mu byli svěřeni do péče, a řádně se o ně staral a řádně pracoval. Dva záznamy v jeho rejstříku trestů by neměly být v souvislosti se shora uvedenou polehčující okolností přeceňovány a neměly by vylučovat možnost jejího přiznání i s přihlédnutím k charakteru trestné činnosti, za kterou byl již odsouzen a k charakteru trestné činnosti, která je předmětem tohoto trestního řízení. Má za to, že se krajský soud nezabýval polehčujícími okolnostmi. Nikdy se nedopustil protiprávního jednání vůči dítěti se sexuálním motivem a soud se nedostatečně zabýval hodnocením jeho osoby a okolnostmi páchaní trestné činnosti. Poukazuje na to, že dlouhou dobu své sexuální deviaci odolával. Situace, která nastala

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

poté, co navázal známost s obžalovanou [REDAKCE] jeho svěřením se osobě s jeho sexuální deviací, narození dcery [REDAKCE] společné kontakty s obžalovanou [REDAKCE] a její dcerou [REDAKCE] jejich společný navázaný sex se staly spouštěcím momentem jeho zavrženého jednání v kombinaci s jeho znaleckým posudkem, který prokazuje sexuální deviaci, pedofilii a jeho podstatným způsobem omezovací schopnosti v důsledku této deviace, prokázané též znaleckým posudkem, bylo proto těžké se ovládnout přesto, že se o to snažil, jak vyplývá z messengerové komunikace. Navíc to pro něj bylo zvláště těžké v případech, kdy byl obžalovanou [REDAKCE] vysloveně drážděn. Poukazuje na to, že vůči žádnému dítěti neužil násilí, nikdy se nesnažil žádné z dívek zasunovat ani prst do vagíny. Je pravdou, že rozpoznávací schopnosti byly u něj zachovány, skutečně se vnitřně trápil tím, čeho se dopouští, ale rozhodně to nelze prezentovat jako jeho vnitřní obrovské trauma, on se spíše obával, že jeho protiprávní jednání bude odhaleno a ponese za něj následky. Je ale rád, že krajský soud přihlédl k jeho doznání. Má zájem o ochranné sexuologické léčení v ústavní formě s ohledem na to, že je omezena jeho osobní svobody, nemůže vážnost tohoto svého zájmu prokázat skutkem, nýbrž pouze slovem. Navrhuje, aby odvolací soud rozsudek krajského soudu zrušil a sám rozhodl tak, že jej odsoudí za skutky, v jejichž případě bude považovat výrok prvostupňového soudu o jeho vině správný, nebo jej odsoudit za skutky uvedené v odsuzujícím rozsudku soudu prvního stupně se změnou popisu skutku pod body 4A) a 4B), anebo rozhodne tak, že zmírní uložený trest odnětí svobody. V případě výroku krajského soudu v přiznání nemajetkové újmy nezletilým [REDAKCE] a [REDAKCE] namítá, že výše částky neodpovídá jeho příjmovým možnostem a majetkovým poměrům a po propuštění na svobodu nebude nikdy schopen tyto částky uhradit.

5. **Odvolání** podala proti rozsudku i obžalovaná [REDAKCE] a to zejména do výroku o trestu, ale i do části výroku o vině a do výroku o náhradě škody. Ohledně viny podala obžalovaná odvolání do skutku pod bodem 7), a to pouze ve vztahu k přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 tr. zákoníku, kdy má za to, že naplnění skutkové podstaty tohoto činu je vyvozováno ze skutků zahrnujícího pořízení několika fotografií nahé nezletilé [REDAKCE] a jejich zaslání obžalovanému [REDAKCE] kdy tímto jednáním byla dle výroku soudu naplněna skutková podstata přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie. Proti tomuto posouzení nemá obhajoba žádné námítky, ale má za to, že skutkovou podstatu přečinů dle ustanovení § 201 tr. zákoníku naplňuje nikoliv chování rodiče, ale teprve z toho vyplývající ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje dítěte. Nezletilá o pořízení fotografií či jejich zaslání nevěděl a ani s ohledem na její věk vědět nemohla, tyto fotografie byly poskytnuty pouze otci dítěte. Nejsou zjištěny, jak konstatovala, okolnosti, jak by tento čin ohrozil vývoj dítěte. Za samotné nedostatky v péči o dítě byla obžalovaná postižena v občanskoprávních řízeních. Pokud jde o uložený trest, má za to, že nebylo dostatečně přihlédnuto k okolnostem věci, k osobě obžalované a především významu a existenci velkého množství polehčujících okolností. Obžalovaná učinila spontánní doznání, na základě něho byla ihned obviněna. Z okolností a z jejích výpovědí je patrné, že v rámci její simplexně strukturované osobnosti bylo doznání úlevou a projevem její upřímné lítosti nad situací. Zcela zásadní roli v celé věci sehrála její závislost na obžalovaném [REDAKCE]. Situaci nedokázala adekvátně vyhodnotit, nebyla schopna ji řešit. To ji sice nezbavuje viny, ale poukazuje to na způsob, jakým byla do věci vtažena. Zásadním mechanismem, který formuloval její patologický vztah k partnerům a byl spouštěčem událostí, byla dle znaleckého posudku citová

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

deprivace, úzkosti a traumata získaná vlivem zcela neuspokojivého rodinného prostředí v raném dětství. Zůstala trvale handicapovaná [REDACTED] neurotickou povahou, její psychické problémy vyžadovaly podporu rodiny, občasnou medikaci psychofarmaky, docházelo u ní k epizodám anorexie a sebepoškození. Bylo pak obrovským neštěstím pro ni i pro dceru, že navázala partnerský vztah s mužem, který je nebezpečným sexuální deviantem. V tomto směru je také třeba hodnotit, zda obžalovaná „svaluje vinu na obžalovaného [REDACTED] a v jaké rovině to činí“. V rovině trestně právní, tj. v objektivních a subjektivních okolnostech jejího protiprávního jednání je skutečnou příčinou jejího jednání působení obžalovaného [REDACTED] který byl iniciátorem všech událostí a maximálně využil okolností na straně obžalované. Obžalovaná toto nepovažuje za snahu se zbavit viny, ale jen popisuje skutečnosti. Obhajoba má za to, že jsou splněny podmínky polehčujících okolností podle ustanovení § 41 písm. l) tr. zákoníku, kdy obžalovaná napomáhala při objasnění své trestné činnosti a výrazně přispěla k objasnění trestné činnosti obžalovaného [REDACTED] písm. n), když činu litovala a písm. o), když do té doby vedla řádný život. Oproti úvahám soudu prvního stupně je na místě i akcentovat další polehčující okolnosti, a to, že spáchala čin poprvé, pod vlivem okolností na ní nezávislých a především, když spáchala čin pod tlakem závislosti na osobě obžalovaného [REDACTED] kdy ke spáchání všech jednání ji vedla snaha vyhovět partnerovi. To se týká i nejzávažnější skutkové podstaty podle výroku pod bodem 6) rozsudku. Jde o situaci netypickou, ve vztahu k jednání obžalované těžko pochopitelnou právě bez zdůraznění závislé, ovlivnitelné, [REDACTED] inteligentní a psychicky [REDACTED] osobnosti. Rozhodnutí soudu ohledně uložení povinnosti náhrady škody považuje obhajoba za nesprávná. Nezletilé poškozené [REDACTED] byla přiznána náhrada za sexuální ataky, jimž byla vystavena, jak vyplývá z odůvodnění v bodě 35. rozsudku, za takové jednání nebyla obžalovaná [REDACTED] nikdy obviněna a nebyla uznána vinnou, a to ani v rovině účasti, když se jednání dopustil pouze obžalovaný [REDACTED]. Otázka morálního selhání v této věci nemůže být podkladem pro uložení povinnosti k náhradě škody v trestním řízení společně a nerozdílně s osobou, která za takové činy byla uznána vinnou. Obžalovaná [REDACTED] se vůči nezletilé [REDACTED] měla dopustit pouze jednáním spočívajícím v pořízení několika fotografií, posouzených v rozsudku jako zneužití dítěte k výrobě pornografie a jako ohrožení mravní výchovy dítěte. V odůvodnění rozsudku sice není výslovně rozlišeno přiřazení náhrady škody k jednotlivým bodům výroku o vině obžalovaných, vyplývá z nich však pouze k fyzickému sexuálnímu zneužití. Samotné pořízení fotografií může být zásahem do osobní sféry, zde se však v řízení neposuzoval a neprokazoval vznik škodlivých následků. Pokud jde o náhradu škody poškozené nezletilé [REDACTED] účastnila se obžalovaná tohoto jednání ve formě návodu a pomoci, nikoliv samotného jednání, výše náhrady není stanovena dle konkrétních kritérií, která by vyplývala z dokazování, zatímco u poškozené [REDACTED] byly k dispozici určité informace o problémech po svěřeni pěstounům, vyplývajících ze svědeckých výpovědí, u nezletilé [REDACTED] nejsou bližší důkazy k dispozici. Vznik a rozsah újmy u této nezletilé nelze posoudit ani přibližně bez dalšího dokazování, v takovém případě neměla být obžalovaným povinnost k náhradě škody uložena. S ohledem na výše uvedené navrhuje obhajoba, aby byl rozsudek soudu prvního stupně částečně zrušen v rozsahu odsouzení pro trestný čin dle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a bylo rozhodnuto, že se obžalovaná v tomto rozsahu zprošťuje. Dále, aby byly ohledně ní zrušeny výroky o uložení povinnosti k náhradě nemajetkové újmy poškozeným [REDACTED] a [REDACTED] a dále, aby byl zrušen a změněn výrok

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

o trestu tak, že obžalované [REDAKCE] bude uložen trest přímo na dolní hranici trestní sazby podle ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, která činí pět let nebo bude uložen trest s mimořádným snížením pod hranici trestní sazby podle ustanovení § 58 tr. zákoníku jako nepodmíněný, nebo s podmíněným odkladem a uložením potřebných opatření a dohledu.

6. **Odvolání** podala i **obžalovaná** [REDAKCE], která akceptuje rozsudek, jen co se týče výroku o trestu propadnutí věci a jejím odvoláním jsou tak napadány jak výroky o vině pod bodem 8), tak výrok o trestu, tak i výrok o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu k poškozené [REDAKCE]. Pokud se týče výroku o vině pod bodem 8), obžalovaná nesouhlasí s úpravou počtu případů jednání uskutečněných styků se spoluobžalovaným [REDAKCE] a počet vyšší, kdy proti obžalobě došlo k navýšení z dvaceti případů na čtyřicet případů. Obžalovaná dále nesouhlasí s tím, že se sexuální praktiky uskutečněné spoluobžalovaným [REDAKCE] na nezletilé [REDAKCE] v několika případech přijala od spoluobžalovaného [REDAKCE] úplatu od 100 Kč do 200 Kč. Tyto závěry soudu prvního stupně nejsou dostatečně podloženy výsledky dokazování, ba naopak závěr soudu o navýšení počtu případů sexuálních ataků ze strany spoluobžalovaného [REDAKCE] na poškozené [REDAKCE] je v příkrém rozporu s výpovědí jak obžalované, tak s výpovědí spoluobžalovaného [REDAKCE]. Závěr soudu prvního stupně o navýšení počtu případů sexuálních ataků není podložen výsledky dokazování, a proto obžalovaná odvolacímu soudu navrhuje, aby napadený výrok o vině zrušil a v novém výroku o vině omezil počet jednání spoluobžalovaného [REDAKCE] na počet dvacet případů, tedy shodně s výrokem obžaloby. Výsledky dokazování není podložen ani závěr soudu prvního stupně, že by obžalovaná za sexuální praktiky uskutečněné spoluobžalovaným [REDAKCE] na nezletilé [REDAKCE] v několika případech přijala od spoluobžalovaného [REDAKCE] úplatu od 100 Kč do 200 Kč, když obžalovaný uvedl u hlavního líčení, že jí občas obžalovaný dal 100 Kč nebo 200 Kč nebo stravenky či hračky pro malou, neboť byl její kamarád a chtěl jí vypomoci. Obžalovaná nejen v přípravném řízení, ale i u hlavního líčení popřela, že by jí spoluobžalovaný [REDAKCE] dával finanční prostředky za sexuální praktiky na její dceři, k přijetí drobných finančních částek od spoluobžalovaného uvedla, že kolikrát platila v restauraci za spoluobžalovaného, několikrát u ní byl s [REDAKCE], jedli tam, koupali se, spoluobžalovanému [REDAKCE] to asi bylo blbě, neboť věděl, že na tom finančně nebyla nejlépe, a proto jí peníze dával. Navrhuje tedy, aby napadený výrok o vině byl zrušen a v novém výroku o vině vypustil soud část týkající se úplaty obžalovanou ve výši od 100 Kč do 200 Kč v několika případech od spoluobžalovaného [REDAKCE] a uznal obžalovanou vinnou zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pomoci ke zločinu znásilnění podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaná nesouhlasí ani s vyšší trestu, který jí byl uložen. Trest považuje za nepřiměřeně přísný, domnívá se, že v jejím případě je možno uložit trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby a o toto i odvolací soud žádá. Dle jejího názoru nebyly zhodnoceny všechny okolnosti, a to zejména její doznání, spolupráce a objasňování trestné činnosti, kdy bez jejího doznání a doznání spoluobžalovaného by zřejmě nedošlo k objasnění trestné činnosti. Dále je třeba poukázat na její lítost, její osobnostní profil a příznivou možnost resocializace, kdy je to navíc jejím jediným závažným nezákonným jednáním, kdy obžalovaná prospěla fikce neodsouzení za trestný čin z roku 2015. Pokud jde o nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč poškozené [REDAKCE] obžalovaná považuje tento výrok za nesprávný, kdy se domnívá, že krajský soud rozhodoval na základě nedostatečného zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

skutkového stavu. Nelze popřít, že jednáním obžalované a spoluobžalovaného došlo k snížení důstojnosti poškozené, nicméně u této poškozené dívky nebyl zjištěn zásah do psychiky, intenzita tohoto zásahu a jejího následné jednání a chování. Jedním z kritérií nezbytných pro řádné posouzení nároku na náhradu nemajetkové újmy je i posouzení majetkových poměrů na straně škůdce. S ohledem na nedostatečně zjištěný skutkový stav obžalovaná odvolacímu soudu navrhuje, aby napadený výrok o náhradě nemajetkové újmy ve výši [REDACTED] Kč poškozené [REDACTED] zrušil a poškozenou odkázal s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále navrhuje, aby k jejímu odvolání napadený rozsudek byl ve výroku o vině zrušen a v novém rozhodnutí o výroku o vině byl omezen počet jednání spoluobžalovaného [REDACTED] na dvacet případů, dále byla vypuštěna část týkající se přijetí úplaty od 100 Kč do 200 Kč v několika případech od spoluobžalovaného [REDACTED] a uznána byla vinnou zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pomoci ke zločinu znásilnění podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Ve výroku o trestu odnětí svobody navrhuje, aby byl tento zrušen a obžalované uložena mírnější trest odnětí svobody. Ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ve výši [REDACTED] Kč poškozené [REDACTED] navrhuje zrušení tohoto výroku a odkázání poškozené s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

7. **Odvolání** proti rozsudku dále podala i **poškozená** nezletilá [REDACTED] prostřednictvím svého opatrovníka, kdy má za to, že částka, která jí byla přiznána ve výši [REDACTED] Kč, neodpovídá míře a závažnosti, v jaké byla dotčena a ohrožena její osobní sféra, či jak vážným způsobem byla snížena její důstojnost, vážnost ve společnosti a zasažena její tělesná integrita. Popisuje, čemu všemu byla vystavena, po jak dlouho dobu toto trvalo, popisuje, jaké následky způsobilo jednání obžalovaných a poukazuje i na sekundární dopady, na sekundární újmu a kompenzaci ve výši [REDACTED] Kč považuje za nedostatečnou, přespříliš akcentující zásadu přiměřenosti. Uvědomuje si, že přiznaný nárok bude těžko vymahatelný, a že jmenovaná zásada hovoří, že by výše přiznaného nároku měla odpovídat schopnostem a možnostem obviněných nárok uspokojit. Na druhou stranu je však třeba respektovat, že právo na přirozených právech obětí je funkčně nadřazenou hodnotou než právo na ochranu majetku škůdce. Poškozená navíc požaduje úrok z prodlení, konkretizován ve výši 8,25 % p.a. od 21. 8. 2020 do zaplacení, kdy toto bylo upřesněno v rámci veřejného zasedání u vrchního soudu v rámci přednesu odvolání. Poškozená se vzhledem k závažnosti a intenzitě trestné činnosti, jíž byla ze strany rodičů dotčena k délce jejího trvání, k délce nepříznivých následků spočívajících zejména snížení důstojnosti, vzhledem k tomu, že trestnou činnost páchaly osoby jí blízké, na nichž byla závislá vzhledem ke svému velmi útlému věku, sekundárním postižením a dalším dopadům uváděným shora, kloní k závěru, že nárok vyplývající z jejího práva ve smyslu § 2956 OZ odpovídá kompenzace nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč. Navrhuje tedy, aby napadený rozsudek byl zrušen a následně bylo rozhodnuto tak, že obžalovaným [REDACTED] a [REDACTED] bude uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně nezletilé poškozené [REDACTED] nemajetkovou újmu ve výši 600 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 21. 8. 2020 do zaplacení a že se podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozená [REDACTED] odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

8. **Odvolání** podala i **poškozená** [redacted] prostřednictvím svého zmocněnce, což byl zmocněnec zároveň i poškozené [redacted]. Její odvolání v podstatě koresponduje s podaným odvoláním poškozené [redacted]. Poukazuje na obdobné okolnosti a uzavírá, že poškozená vzhledem k závažnosti a intenzitě trestné činnosti, jíž byla ze strany matky a ostatních obžalovaných dotčena, k délce jejího trvání, k četnosti sexuálních ataků, k délce trvání nepříznivých následků spočívajících zejména ve snížení nedůstojnosti, vzhledem k tomu, že trestnou činnost páchaly jí osoby blízké či známé, ke kterým měla důvěru, vzhledem ke svému útlému věku, bezbrannosti, sekundárního postižení a dalším dopadům podrobně uvedených v odvolání se kloní k závěru, že nárok vyplývající z jejího práva ve smyslu § 2956 OZ odpovídá kompenzaci nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč, kdy došlo tak na její straně k přehodnocení původně požadované částky. Navrhuje proto, aby byl odvolacím soudem rozsudek v napadených výrocích zrušen a bylo rozhodnuto tak, že obžalovaným [redacted] a [redacted] byla uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně nezletilé poškozené [redacted] nemajetkovou újmu ve výši 600 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 21. 8. 2020 do zaplacení (změněno a upřesněno v rámci veřejného zasedání u Vrchního soudu v Praze), a že se podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozená [redacted] odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

9. Proti výše uvedenému rozsudku podala **odvolání** i **poškozená** [redacted] prostřednictvím své zmocněnkyně a má za to, že rozhodnutí soudu prvního stupně ohledně náhrady její nemajetkové újmy je nesprávné, kdy jí měla být vůči obžalovanému [redacted] přiznána náhrada nemajetkové újmy v celé uplatněné částce, tedy [redacted] Kč. Soud prvního stupně se ohledně nároků na náhradu nemajetkové újmy řádně vypořádal s obecnou argumentací vztahující se k oprávněnosti nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy v penězích s odkazem na příslušnou právní úpravu, konstatoval, že všichni poškození utrpěli nemajetkovou újmu takové intenzity, která zakládá nárok na její náhradu v penězích, pro něž jsou splněny všechny zákonné podmínky, ale v odůvodnění rozsudku pak soud uvedl, že u nezletilé [redacted] [redacted] byla shledána podobná újma jako u poškozené nezletilé [redacted] které byla přiznána náhrada nemajetkové újmy v částce [redacted] Kč. Poškozená se však připojila s nárokem vyšším, a to v částce [redacted] Kč. Už ve svém návrhu uvedla, že uplatňuje záměrně částku nízkou s ohledem na nemajetnost obžalovaného [redacted] se zohledněním nároku ostatních poškozených dětí, zejména poškozené nezletilé [redacted] a [redacted] kterým byla způsobena nemajetková újma velmi vysoká. Zásada přiměřenosti a spravedlivé ústnosti byla tedy řádně zohledněna. Poškozené [redacted] však i při porovnání s poškozenou [redacted] když toto porovnání užil prvostupňový soud, je třeba zvážit, že u [redacted] se jedná již o zločin znásilnění charakteristický zneužitím bezbrannosti malého dítěte s trestní sazbou pět až dvanáct let, odrážející společenskou škodlivost takové jednání, když u nezletilé poškozené [redacted] se jednalo o zločin pohlavního zneužití s nižší trestní sazbou dva až deset let, odrážející menší společenskou škodlivost v porovnání se zločinem znásilnění. Poškozená navíc vykazovala znaky popírání, vytěšňování skutkového děje, neboť si návštěvu obžalovaných pamatovala, nebyla schopna vypovídat ke konkrétním okolnostem zneužití, aby se vyhnula samotnému zneužití. Je třeba vzít v úvahu, že byla zneužita ve velmi nízkém věku cca [redacted] let, kdy naprosto nebyla schopna pochopit skutkový děj a na úrovni rozumové jej zpracovat. V tom se také liší například od případu poškozené [redacted] které již bylo [redacted] let, a v tomto ohledu měla více šancí se se

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

zneužitím lépe vypořádat, byť samozřejmě i její případ je velmi závažným případem do osobnostních práv. Poškozená poukazuje na některá rozhodnutí některých soudů ohledně nemajetkové újmy, které uvádí na svou podporu. Zároveň uvádí, že ani obžalovaný nepovažoval náhradu nemajetkové újmy u ostatních poškozených nezletilých za nadnesenou. Proto žádá, aby odvolací soud zrušil výrok odvoláním napadeného rozsudku výrok vztahující se k náhradě nemajetkové újmy této poškozené a sám rozhodl tak, že uloží obžalovanému [redacted] povinnost nahradit poškozené nezletilé [redacted] nemajetkovou újmu ve výši [redacted] Kč.

10. **Vrchní soud v Praze** podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i postup řízení, které vydání napadených výroků předcházelo přihlížeje přitom k vadám, které odvoláními vytýkány byly a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroků, které napadeny byly a dospěl k závěru, že výroky o vině a trestu v napadeném rozsudku jsou správné a nezpochybnitelné a odvolání obžalovaných jsou nedůvodná, kdy vyhověl toliko pouze odvoláním, které podaly výše uvedené poškozené do výroků o náhradě škody.
11. Odvolací soud se především zabýval námitkami obžalovaných, které však z velké části, zejména u obžalovaného [redacted] směřují do způsobu hodnocení důkazů soudem prvního stupně, což je činnost, která je výsadním právem soudu prvního stupně, jež důkazy provádí a poté hodnotí. Přitom nalézací soud postupoval důsledně dle zásady ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, jeho argumenty nejsou v rozporu se zásadou obecné logiky, nelze tedy proti takovému hodnocení důkazů nic namítat, a proto odvolací soud dospěl k závěru, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou zcela správná. S argumenty soudu prvního stupně se odvolací soud plně ztotožňuje a jako na zcela správné na ně odkazuje. Nelze ani pominout skutečnost, že argumenty, které zejména obžalovaný [redacted] podal v rámci svého odvolání, již podával u hlavního líčení před nalézacím soudem a s těmito argumenty se dle odvolacího soudu nalézací soud plně a řádně vypořádal.
12. Pokud jde o obžalovaného [redacted] jeho vina byla jednoznačně prokázána, zejména jednak jeho výpovědí, kdy se v podstatě doznal k spáchaným skutkům pod body 4A) a 4B), tj. v podstatě potvrdil sexuální ataky vůči nezletilým [redacted] a [redacted] kdy jeho doznání je podpořeno zajištěnou komunikací zejména mezi ním a obžalovanou [redacted]. Dále v těchto bodech je usvědčován zároveň i samotnou výpovědí obžalované [redacted]. Navíc je usvědčován taktéž výpovědí druhé obžalované [redacted]. Pokud jde o četnost útoků vůči poškozeným [redacted] a [redacted] která byla nalézacím soudem upravena, s touto změnou se odvolací soud plně ztotožňuje, tato změna vyplývá zejména z výpovědi samotného obžalovaného a ze zajištěné facebookové komunikace mezi obžalovaným a zejména spoluobžalovanou [redacted], kdy nalézací soud velmi přesně vysvětlil frekvenci případu sexuálního zneužívání, kterou upravil. Kromě výpovědí obžalovaných byla klíčovým důkazem zachycená facebooková komunikace mezi jednotlivými obžalovanými a tato facebooková messengerová komunikace byla zásadním důkazem nejen ve výše dvou uvedených skutcích, ale v podstatě ve všech skutcích, kdy v podstatě doplňuje výpovědi jednotlivých obžalovaných a koresponduje s nimi. Zároveň je to velmi autentický důkaz, který dokreslil jednotlivé skutky a lze z něj také dovozovat určitý časový rámec jednotlivých útoků a dokonce i způsob jednotlivých útoků tak, jak o nich nakonec následně hovořily zejména obě obžalované. Obžalovaný [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

zejména sporuje důvěryhodnost spoluobžalované [REDAKCE] která jej plně usvědčuje z většiny útoků, ale usvědčuje jej samozřejmě i druhá spoluobžalovaná [REDAKCE]. Obžalovaný má za to, že zejména spoluobžalovaná [REDAKCE] není věrohodnou svědkyní. Nálezací soud však dospěl k jednoznačnému závěru o věrohodnosti této svědkyně, kdy tento závěr je podpořen i znaleckým posudkem vypracovaným na tuto obžalovanou. Obžalovaná [REDAKCE] podle nálezacího soudu autenticky a spolehlivě popsala všechny události, vypovídala velmi podrobně a její výpověď navíc byla podepřena výpovědí spoluobžalované [REDAKCE] ale i dalšími provedenými důkazy, zejména již zmiňovanou messengerovou komunikací. Vina obžalovaného tedy dle názoru odvolacího soudu je jednoznačně prokázána.

13. Pokud se jedná o vinu ostatních dvou obžalovaných, tam je situace obdobná. Jak obžalovaná [REDAKCE] tak obžalovaná [REDAKCE] se ke svému jednání plně doznávají, popsaly jej jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení a jejich výpovědi byly konzistentní. Ony samy, jak již bylo řečeno, usvědčují obžalovaného [REDAKCE]. Nutno dodat, že obžalovaný [REDAKCE] zase na druhou stranu usvědčuje obě spoluobžalované a ty se usvědčují taktéž navzájem, kdy jejich výpovědi v podstatě spolu korespondují. S trestnou činností obou obžalovaných dále koresponduje zcela autentická messengerová komunikace, případně další provedené důkazy, svědecké výpovědi a některé listinné důkazy, například konkrétních fotky nezletilých, apod..
14. Pokud jde o obžalovanou [REDAKCE] ta v podstatě, co se týče viny, sporovala toliko počet případů, které se měly odehrávat s její dcerou, poškozenou nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE] kdy soud navýšil počet těchto případů, o čemž se výše již odvolací soud zmínil, když navýšení vycházelo jednak z výpovědi samotného obžalovaného [REDAKCE] v kombinaci se zajištěnou messengerovou komunikací. Pokud tedy nálezací soud počet případů navýšil, tak ještě stále pracoval, dle názoru odvolacího soudu, s minimálním množstvím ataků vůči poškozené a jednoznačně vše vychází z provedeného dokazování. Jak již bylo výše řečeno, samotná obžalovaná sporuje i tu skutečnost, že by si nechávala za poskytnutí své dcery platit od spoluobžalovaného úplatu od 100 Kč do 200 Kč, což sporoval i obžalovaný, když je zcela zjevné, že oba uváděli, že to byla přátelská pomoc, ale i dle názoru nálezacího soudu a s tím se odvolací soud ztotožňuje, jednoznačně lze dovodit, že si svým způsobem pomáhali navzájem a koneckonců i samotná obžalovaná vypověděla, že v určitou dobu jí obžalovaný přemlouval a když mu nechtěla dceru půjčovat, tak v této souvislosti jí nabízel, že jí dá pro malou nějaké peníze. Z celého jednání obou těchto obžalovaných vyplývá určité srozumění obou, že si svým způsobem, jak již bylo řečeno, „vypomohou“, když obžalovaný využíval toho, že obžalovaná [REDAKCE] nemá finanční prostředky. Navíc tuto skutečnost tajili i před spoluobžalovanou [REDAKCE]. Jedná se o jednoznačnou kompenzaci za půjčování dcery obžalovanou [REDAKCE] obžalovanému [REDAKCE] a jednoznačně je odvolací soud toho názoru, že oba obžalovaní to takto museli vnímat. Proto i následná právní kvalifikace, o které bude řeč, byla z tohoto pohledu zcela správná. Závěr, že šlo o kompenzaci obžalovaného [REDAKCE] za půjčení dcery obžalované [REDAKCE] je správný. Pokud se týče viny, odvolací soud neměl žádných pochybností. Vina všech tří obžalovaných byla jednoznačně prokázána výše uvedenými důkazy.
15. Vrchní soud se ztotožnil i s právní kvalifikací, kterou užil soud nálezací, a to ve všech jednotlivých bodech. Obžalovaný [REDAKCE] měl za to, že zejména právní kvalifikace bodu 5), kdy se mělo jednat z jeho strany o přípravu k zločinu znásilnění podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 185

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, je sporná. Nalézací soud se dle názoru odvolacího soudu s argumentací obžalovaného vypořádal ve svém rozhodnutí, kdy dospěl k závěru, že si obžalovaný návodem jiného vytvářel podmínky ke spáchání zvláště závažného zločinu spočívající v donucení jiného zneužitím jeho bezbrannosti k pohlavnímu styku, spáchání činu jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží na dítěti mladším patnácti let. Zde je zcela zjevné, že obžalovaný měl zájem o nezletilého [redacted] a messengerovou chatovou komunikací se snažil přesvědčit jeho matku [redacted] aby mu ho poskytla právě k pohlavnímu styku, k sexuálnímu uspokojení. Je nasnadě, že to i nadále takto zamýšlel a neskončilo by vše jen danou komunikací. Z provedeného dokazování vyplývá, že právě o [redacted] obžalovaný měl již v minulosti zájem a chtěl s ním provádět sexuální praktiky, jak vyplynulo z provedeného dokazování, když se o tomto zmiňoval i spoluobžalované [redacted]. Za této situace právní kvalifikace je zcela na místě a plně se s ní odvolací soud ztotožňuje. Obžalovaná [redacted] namítala, že mělo dojít k vypuštění části týkající se přijetí úplaty v několika případech od obžalovaného ve výši od 100 Kč do 200 Kč a toto jednání mělo být dle názoru obžalované [redacted] kvalifikováno toliko jen jako obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Nalézací soud však velice správně dospěl k závěru, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty zločinu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaná vydala dítě, aby je bylo užito jiným k pohlavnímu styku, dílem z takového jednání kořistila a spáchala takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci. Odvolací soud se k této námitce podrobně již vyjádřil výše. Pokud se týče obžalované [redacted] ta sporovala toliko právní kvalifikaci, která byla užita nalézacím soudem, a nutno dodat zcela správně, pod bodem 7) napadeného rozsudku ve vztahu k přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 tr. zákoníku, kdy má obžalovaná za to, že tato právní kvalifikace neměla být užita, a to s ohledem na to, že samotným focením nezletilého dítěte, když se jednalo jednoznačně o pornografii, nemohla tímto svým jednáním ohrozit vývoj dítěte. Zde se odvolací soud znovu ztotožňuje se závěry nalézacího soudu, který toto jednání takto kvalifikoval a dospěl k závěru, že obžalovaná naplnila zákonné znaky jednak skutkové podstaty přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, což ani samotná obžalovaná nesporeovala, a dále přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, neboť ohrozila úmyslně mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušila povinnost o něj pečovat, spáchala čin ze zavrženíhodné pohnutky a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu. Zde je nutno totiž právní kvalifikaci vnímat širěji, než tak jak ji vnímá obhajoba, kdy samozřejmě samotným vyfocením by nebyl nijak zásadně ohrožen mravní vývoj dítěte, ovšem je potřeba říci, že v rámci pořízení těchto fotografií, byla nezletilá inscenována do vyzývavých póz, byly jí strkány věci do přirození, byly jí roztahovány nohy, což následně v souvislosti s dalším jednáním vygradovalo tím směrem, že poškozená sama od sebe, když viděla obžalovaného, roztahovala nohy a toto samozřejmě nelze označit za obvyklé chování malého dítěte. Jednání obžalované mělo za následek vše, co nezletilá poškozená musela podstoupit od obžalovaného [redacted]. Fotografie byly pořizovány pro obžalovaného, měly podněcovat jeho sexuální pud a následně byla páčána další trestná činnost na nezletilé. Nelze tedy toto jednání posuzovat izolovaně, ale zcela jednoznačně lze říci, že toto jednání je možné kvalifikovat jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 tr. zákoníku. Jednání obžalované je třeba vztahovat nejen k samotnému trestnému činu zneužití dítěte k výrobě pornografického

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

díla, ale i k další trestné činnosti, která byla na poškozené páchána. I z popisu skutku je zjevné, že to vše bylo činěno právě s tím, že po pořízení fotografií, kde svým způsobem byly zinscenovány polohy poškozené, navazovaly další souvislosti, kdy chtěla obž. [REDAKCE] tímto obžalovaného donutit přijít domů, aby mohl mít primárně pohlavní styk s poškozenou [REDAKCE] ale právě i s ní, čímž opakovaně obžalovaná ohrozila citový a mravní vývoj své dcery poškozené [REDAKCE]. Odvolací soud se proto s takto užitou právní kvalifikací plně ztotožňuje. Jak bylo výše řečeno, ztotožňuje se odvolací soud celkově s užitou právní kvalifikací, když nalézací soud vše výstižně a správně odůvodnil.

16. Odvolací soud je toho názoru, že nesprávný není ani napadený výrok o uložených trestech. Odvolací soud má za to, že vyměřené tresty odpovídají zákonným kritériím stanoveným zákonodárcem. Nalézací soud ctil zákonné zásady při ukládání trestů, zohlednil závažnost páchané trestné činnosti, jakožto i osoby obžalovaných a tresty, které nakonec nalézací soud ukládal, nelze považovat za tresty nepřiměřeně přísné. Nalézací soud správně zhodnotil všechny okolnosti při ukládání trestů, a to jednak okolnosti daného případu, míru nebezpečnosti tohoto jednání, přihlédl k charakteru předmětné trestné činnosti a ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Pokud se týče obžalovaného [REDAKCE], nalézací soud v podstatě zohlednil částečné doznání obžalovaného k trestné činnosti, přihlédl i k tomu, že se na něj hledí, jako by trestán nebyl. Navíc nalézací soud samozřejmě akcentoval správně i jeho sníženou přičetnost. Nalézací soud vzal v potaz i určitý náhled na celou věc, který deklaroval obžalovaný [REDAKCE] kdy se bál zejména o sebe, nikoliv o to, jaké následky na psychice budou mít zneužívané děti. Obžalovanému nalézací soud ukládal úhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti let, tedy nad polovinou zákonné trestní sazby právě již se zmíněnou akcentací jeho snížené přičetnosti. Tento trest rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně přísný. Je potřeba říci, že jednoznačně se jedná o velmi závažné jednání toho nejhrubšího charakteru a pokud by nalézací soud neakcentoval sníženou přičetnost obžalovaného, uložený trest by mohl atakovat i horní hranici trestní sazby. Obžalovaný byl správně zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy i podle názoru odvolacího soudu není na místě zařazovat obžalovaného do mírnějšího typu věznice. Trest propadnutí věci je naprosto v pořádku. Obžalovanému bylo uloženo navíc ochranné léčení sexuologické v ústavní formě, což je také zcela na místě a koresponduje to i se závěry znaleckých posudků, kdy znalkyně tvrdí, že pouze ochranné léčení v ústavní formě by mohlo vést k odpovídajícím výsledkům. Pokud se týče obžalované [REDAKCE] nalézací soud zejména hodnotil její doznání, čistý rejstřík trestů a dospěl k závěru, že uložil trest úhrnný v trvání šesti let, tedy těsně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, kdy byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou, trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu a SIM karty, je také zcela na místě. Jedná se o velmi závažnou trestnou činnost spáchanou na své vlastní dceři. Trestná činnost byla páchána po velmi dlouhou dobu, velmi zavrženíhodným způsobem, kdy obžalovaná zcela selhala jako matka a je potřeba říci, že trest je adekvátní a rozhodně se nejedná o trest nepřiměřeně přísný. Stejná situace je i u obžalované [REDAKCE] kde nalézací soud také akcentoval její doznání. Ona sama má jeden záznam v rejstříku trestů, ale hledí se na ni, jako by odsouzena nebyla. Trest byl ukládán taktéž jako úhrnný v trvání pěti let, to znamená na samé spodní hranici zákonné trestní sazby se zařazením do věznice s ostrahou, což je naprosto v souladu s trestním zákonem. Byl rovněž správně uložen trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu a SIM karty. Ani trest uložený obžalované [REDAKCE] není nepřiměřeně přísný, když je ukládán na samé spodní hranici trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

sazby. Obžalovaná ze všech tří obžalovaných spáchala nejméně závažné jednání, byť v té škále spáchaných trestných činů se samozřejmě stále jedná o velmi závažné jednání. U obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] lze vzít v potaz, že nejzávažnější jednání, pro které byly uznány vinnými, spáchaly ve formě účastenství. Obžalovanému [REDACTED] byl uložen trest nejpřísnější, což je logické, protože od něj se v podstatě odvíjelo celé jednání a spáchal nejzávažnější trestnou činnost a v největším rozsahu. Ani u jednoho z obžalovaných ani nalézací soud, ale ani odvolací soud neuvažoval, že by trest mohl být uložen pod spodní hranici zákonné trestní sazby, a to s ohledem na to, že zde naprosto nebyly splněny podmínky pro uložení trestu pod spodní hranici, ať už z hlediska okolností případu, kdy se jedná o velmi závažnou trestnou činnost, ani vzhledem k poměrům pachatelů, kdy se jednalo o rodiče poškozených.

17. Vrchní soud se z podnětu odvolání poškozených zabýval i uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy poškozených [REDACTED] a [REDACTED] a s rozhodnutím nalézacího soudu se neztotožnil. Pokud se týče poškozené [REDACTED] tato se připojila řádně a včas s nemajetkovou újmou ve formě duševních útrap s částkou [REDACTED] Kč, kdy nalézací soud jí přiznal toliko částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy takovouto částku považoval za dostatečnou. Odvolací soud se plně ztotožnil s odvoláním poškozené a má za to, že již tato připojená částka [REDACTED] Kč byla velmi střídmá, spíše nízká. S argumentem, že poškozené [REDACTED] byla přiznána stejná nemajetková újma v částce [REDACTED] Kč, ačkoliv vůči poškozené [REDACTED] se jedná o závažnější jednání a měla jí být přiznána částka vyšší, se lze ztotožnit. U poškozené [REDACTED] se jedná o zločin znásilnění charakteristický zneužitím bezbrannosti malého dítěte s trestní sazbou pět až dvanáct let, kdežto u [REDACTED] se jednalo o zločin pohlavního zneužití s nižší trestní sazbou dva až deset let. Za této situace, po zvážení všech okolností, má odvolací soud za to, že odvolání poškozené nezletilé [REDACTED] je zcela na místě a částka [REDACTED] Kč je spíše nízká, která však bere v potaz finanční možnosti obžalovaného a z tohoto důvodu tedy odvolací soud rozhodl tak, že vyhověl odvolání poškozené a přiznal nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [REDACTED] Kč, tak jak koneckonců [REDACTED] a s touto částkou se i připojila k trestnímu řízení. Pokud jde o odvolání dalších dvou poškozených, tzn. poškozené nezletilé [REDACTED] a poškozené [REDACTED] byla v podstatě podána totožným zmocněncem s takřka stejnou argumentací. Oběma poškozeným byla nalézacím soudem přiznána stejná částka ve výši [REDACTED] Kč, kdy tyto poškozené požadovaly částky vyšší, a to konkrétně za způsobené duševní útrapy dle § 2956 OZ [REDACTED] 600 000 Kč a [REDACTED] taktéž částku 600 000 Kč a zároveň obě požadovaly úrok z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 21. 8. 2020 do zaplacení. Odvolací soud uvádí, že samozřejmě obě poškozené byly nejvíce poškozeny jednáním obžalovaných, došlo u nich k nejzávažnějším jednáním, jednání trvala dlouho dobu a je zcela jasné, že i částky oproti ostatním poškozeným musí být vyšší. Zde se ale odvolací soud plně ztotožnil s výší, kterou přiznal soud nalézací, tj. oběma poškozeným částku ve výši [REDACTED] Kč. Zde je potřeba říci, že musel být brán ohled i na možnosti jednotlivých obžalovaných, aby částka nebyla pro ně likvidační, a částka [REDACTED] Kč je dle názoru odvolacího soudu dostatečná a adekvátní, je zcela zjevné, že zásah do integrity obou poškozených byl vysoký, ale na druhou stranu, jak již bylo řečeno, zásada přiměřenosti zde byla taktéž stěžejní pro určení výše náhrady nemajetkové újmy. Odvolací soud přesto zrušil výrok o náhradě škody a znovu rozhodl, kdy upřesnil, o jakou újmu se jedná, tedy za způsobené duševní útrapy a přiznal zákonný úrok z prodlení, kterým se soud nalézací nezabýval, když tento činí 8,25 % ročně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

z částky [REDACTED] Kč od 21. 8. 2020 do zaplacení, kdy je zjevné, že obžalovaní se dozvěděli o nárocích poškozených 19. 8. 2020 při zahájení hlavního líčení. Dne 20. 8. 2020 měli plnit a 21. 8. 2020 byli v prodlení, takže od tohoto data se úrok z prodlení počítá. Pokud jde o argumentaci, která zazněla zejména z úst obhájce obžalované [REDACTED] že ona by se neměla společně a nerozdílně s obžalovaným [REDACTED] podílet na náhradě škody poškozené [REDACTED] neboť to její jednání vůči ní v podstatě mělo spočívat pouze v pořízení fotografií pornografického díla a v ohrožení mravní výchovy dítěte, kdy byt' není ta náhrada škody nijak výslovně rozlišena, tak je zjevné, že z ní vyplývá vztah pouze k fyzickému sexuálnímu zneužití a toho se obžalovaná nedopustila a stejná argumentace je v podstatě u náhrady škody u nezletilé [REDACTED] kde se obžalovaná tohoto jednání dopustila pouze ve formě návodu a výše náhrady není stanovena dle konkrétních kritérií, která by vyplývala z dokazování. Odvolací soud podotýká, že náhrada škody vůči poškozené [REDACTED] je správně uložena, tedy konkrétně povinnost obžalovanému [REDACTED] a obžalované [REDACTED] společně a nerozdílně nahradit této poškozené nemajetkovou újmu ve stanovené výši. Odvolací soud zdůrazňuje, že tato argumentace navazuje i na argumentaci k právní kvalifikaci jednoho ze skutků, který byl kladen za vinu [REDACTED] v rámci již zmíněného ohrožování výchovy dítěte podle § 201 tr. zákoníku, které dle názoru odvolacího soudu bylo třeba vnímat v širších souvislostech. Obžalovaný [REDACTED] zneužíval nezletilou dceru, kdy nejenom, že obžalovaná fotila fotky a tím dráždila obžalovaného, ale navíc stylizovala svoji dceru do určitých, pro dítě nepřirozených poloh. Obžalovaná vše činila právě proto, aby se poškozená účastnila „hrátek“, ať už se samotným obžalovaným, nebo aby samotný obžalovaný měl sex právě s obžalovanou [REDACTED] který si ona sama tímto způsobem takto mnohdy vynucovala. Takže je zcela zjevné, že její jednání vedlo právě k tomu, co bylo činěno obžalovaným [REDACTED] poškozené [REDACTED] a tedy jednoznačně musí škodu této poškozené společně a nerozdílně s obžalovaným [REDACTED] nahradit také obžalovaná [REDACTED]. Stejně tak lze postupovat ve vztahu k poškozené [REDACTED] kdy skutečnost, že obž. [REDACTED] byla pouze návodcem, nehraje žádnou roli při stanovení její povinnosti nahradit společně a nerozdílně, spolu s dalšími obžalovanými, poškozené nemajetkovou újmu. Všichni tři obžalovaní se podíleli na trestné činnosti vůči pošk. [REDACTED] proto byla všem uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně [REDACTED] částku [REDACTED] Kč. Nutno ještě podotknout, že původně se poškozená [REDACTED] připojila s částkou 1 200 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení a nezletilá [REDACTED] s částkou 800 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení, ale tyto částky byly ještě modifikovány právě opatrovníkem poškozených a sníženy na 600 000 Kč s úrokem z prodlení. Požadavek jasné specifikace nároků poškozených, který byl poškozeným přiznán, plyne přímo z trestního řádu, ze vztahu mezi citovanými ustanoveními OZ pak plyne, že zatímco obecné ustanovení § 2956 OZ dopadá na duševní útrapy, které nejsou spojené se zásahem do života a zdraví, ustanovení § 2958 OZ a § 2959 OZ se týká právě takových případů. V tomto případě jednoznačně nároky spadaly do sféry duševních útrap dle § 2956 OZ, a tedy byly zcela jednoznačně specifikovány. Je potřeba říci, že je třeba oddělovat právě mezi duševními útrapami, které se odškodňují podle § 2956 OZ a duševními útrapami spojenými se zásahem do života a zdraví podle ustanovení § 2958 OZ, kdy se jedná o závažnější formu následků poškozených, byt' odvolací soud nezlehčuje to, že to, co se poškozeným v tomto případě stalo a v podstatě je potřeba říci, že možná jen díky tomu, že jsou v tak útlém věku, následky v této chvíli ještě nejsou takové, jaké by nastaly pravděpodobně u starších poškozených,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

ale o to horší dopad může být v budoucnosti. Jednoznačně ale v tomto případě odvolací soud dospěl k závěru, že poškozené mají právo na odškodnění za duševní útrapy, v rámci kterých byla zasažena přirozená práva poškozených, zejména práva na lidskou důstojnost a čest, právo na soukromí a v neposlední řadě právo na nerušený fyzický a psychický vývoj. Je třeba říci, že určitým zadostiučiněním poškozených je i odsouzení obžalovaných, v tomto případě již pravomocné, které se svým způsobem také řadí do části zadostiučinění poškozených mimo materiální stránku, to znamená mimo peněžní plnění nemajetkové újmy. S ohledem na to, že částka poškozeným byla přiznána nižší, než s jakou se připojily, byly se zbytkem svého nároku odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních, vyjma poškozené [REDAKCE], která požadovala částku [REDAKCE] Kč, která jí byla přiznána.

18. S ohledem na výše uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že ani jedno z odvolání obžalovaných nemohlo uspět a proto byla zamítnuta, odvolací soud pouze vyhověl odvoláním poškozených tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného, a dále odsouzenému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovo1atel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovo1acího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch odsouzeného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 17. prosince 2020

Mgr. Bc. Viktor Mach v. r.
předseda senátu

JUDr. Alexander Károlyi v. r.
vypracoval

